

იქნებ ფრინველი ხარ გადამფრენი,
და ცხას ანაცვალე მთა და მიწა,
იქნებ აღარ გახსოვს არაფერი,
ჩემი სახელიც კი დაგავიწყდა.

იქნებ შეეღიე სამუდამოდ
მიწას, ევაგილოვან-ბალანოვანს,
რომ გულს ტკივილები დაუამო
შენ მე, საამისოდ არ გახსოვარ.

იქნებ, ვერ გიცვნია შენი სახლი,
და ცა - უსულგულო მიწის სარკე, -
ამსხვრევს ჩემი გულის გადამხილს
და გხას ვეღარ იგნებ შინისაკენ.

იქნებ, დაიღალე აღმა ფრენით
და შენ მარტოსულს და ასე ნაწყენს,
ფეხქვეშ მიწის ნაცვლად ქარდაფენილს,
ჩემი თვალების შუქს ვეღარ გაწვდენ.

შედეა კახიძე

დაფიქრებისკენ

ქობულაძის
ამოყვანი

მარადიული სიყვარული

უნაილი,
როკილის
უნაოქანცა

#1 მშენებელი

დასავლელი
დასავლელი
პანკინიორები

ანის⁰⁸
სუხიყვი
2003 წლიდან

პიფუფუტი
27, 29 თებერვალს,
1-2 მარტს

ზამთრის მადრიასობის სხელოების
გულში ჩაქუჩაფიქროთ თანაობა
ნილო ანანიასვილიან ანთა

„ანანიასვილი ანის უღაპოდ ვეღაზა“
BOSTON Herald საშუალოდგობო ბაღერინა მის თაობაში!

აგრეთვე მონანილოვას მიიღავს
დიდი თაბრის ნაყვანი არბისტი ანდრეი უვაროვი

იჩქარეთ, ბილოეთები იყიდება!

Millenium Theatre
Glavs Travel
Mosvideo
e Mikelle 2
www.bam.org
www.Russianny.com

ბანომდგობის სიმონი:
FORESTCITYRATNER **Bloomberg**
COMPANIES

Nina Ananiashvili

„დავით გურამიშვილი“ პირველი ქართული მხატვრული ფილმი, რომელიც სახელგანთქა...

მთელი დარბაზი დრამატული, ხმამაღლა მოთქვამდა. გიორგი ყველას უყვარდა...

მონაწილეობენ - ალექსანდრე მინაშვილი, ალექსანდრე მინაშვილი და სხვები...

ქალისთვის მიკონსია, მებრამ გურამიშვილის პრემია!

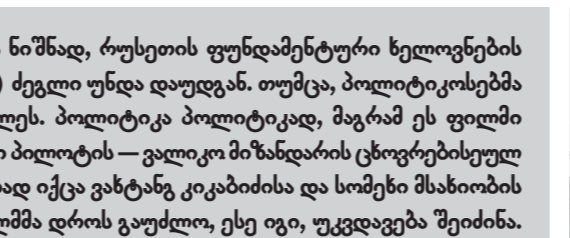
- ეს იყო პირველი ქართული ფილმი, რომელიც სახელგანთქა გავიქანეს. უდიდესი წარმატება ხვდა წილად...

ფილმში სრულიად შემთხვევით მიმწვივებს სრულიად ახალგაზრდა გეგე...

ლევო და საქართველო რუსეთს რომ არ მებრამ... დღეს ქართველი სახელგანთქა...

„მიმინო“ 30 წლისაა. ქართველების, სომხებისა და რუსების მეგობრობის ნიშნად...

თვის პოლოსს დიდ რომანტიზმს. გიორგი დანელია, რეჟისორი...

ანდრო ჭაბუკიანი, ფილმის რეჟისორის გია დანელიას დეიდაშვილის შვილი...

პოლიტიკის შედეგია. დიდ შეცდომას დაუშვებენ თუ გადაწყვეტილებას არ განახორციელებენ...

„მიმინო“ „ჩიგო-გურამიშვილი“ გეგე. „მიმინო“ „ჩიგო-გურამიშვილი“ გეგე...

გია დანელია მსოფლიო მნიშვნელობის რეჟისორია, მიყვარს მისი ფილმები...

ეგვენი ლეონოვი გიას ერთ-ერთი საყვარელი მსახიობია. მგონი, არ გადაუღია...

ფილმი 30 წლისაა. თავიდანვე ცნობილი იყო, რომ ვალეკო მინაშვილის როლზე...

Large advertisement for 'ოსტატი ნელია, მიმინო' featuring multiple portraits of the film's cast members in various settings.

შეუძლებელია, კომედია „სიყვარული ყველას უნდა“ ნახო და ყველაზე მეტად არ დაგამახსოვრდეს ბერტა ხაფაზასა და კახი კახიას...

ბი მართლაც მიაწერეს, მაგრამ არ ვიცი, იქ სამეგრელო განთავსდა თუ არა. - მსახიობების ფორუმის მართლაც შეუძლებელი...

იმუშავებდნენ, მეორე დღეს აღარ მოდიოდნენ, ჩვენთან ერთად საქონის კეთება უჭირდით. ფილმში არაბრაოდენ...

და დისშვილი, რომელიც წელს უმცირეს სასწავლებელში აბარებს ეკონომიკურ ფაკულტეტზე...

არასოდეს დამეფიქსებია ვერცერთი ანუ ფორმით, რომლის გვერდითაც სცენაზე ვითარებ...

სანამ ამ როლზე დამამტკიცებდნენ, სინჯები გავიარეთ მეც და სხვა მსახიობებმაც...

ბერტა ხაფაზა:

სად მიმდინარეობდა გადაღებები?

კახეთში, თელავში, ულამაზეს სოფლებში - ართანში, საბურთო. ფილმის გადაღებიდან 25 წელიწადზე მეტად...

გოგრაგი შენგელიასთან მუშაობა ძალზე სასიამოვნოა, ზუსტად გხსნის პერსონაჟის ხასიათს...

ამბობენ, ამ ფილმის გადაღების შემდეგ კახელები განაწყენდნენ...

თავიდან განაწყენდნენ, ანეკდოტების მიხედვით გადაიღესო, მაგრამ შემდეგ...

პარაკობ მის ნიჭიერებაზე. გადასაღებ მოედანზე პარტიორს ყველანაირად ეხმარება...

გადაღების დროს აფენის ხის ძეხის მართლაც ჩამოყვანა?

დიახ, ჩამოვიყვანე და მართლაც ჩამოვიყვანე. ეს კადრები რამდენჯერმე გადავიღეთ...

ანალგაზრდა მსახიობებზე რას იტყვიან?

მესანიშნავი ანალგაზრდები იყვნენ - დარეგან ხაჩიძე, ვახტანგ ფანჭულიძე...

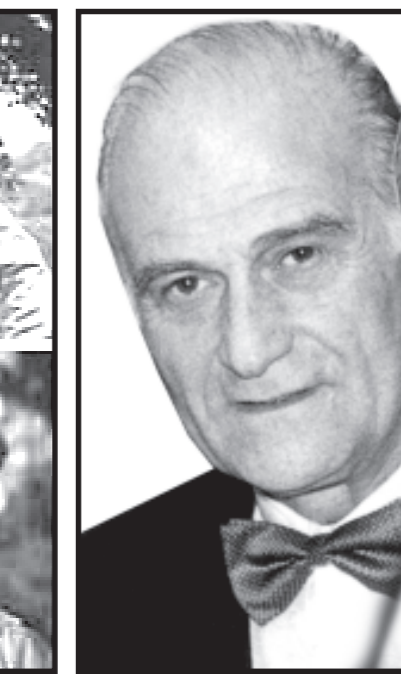
შეო ხალათები და ჩვენ, მსახიობებს ჩაგვაცვია. რთველშიც ვიშვავებთ. სხვათაშორის...

თველომ, რა ტანვარჯიშები?

ოჯახში კიდევ გვახარებდა მსახიობი?

ჩემი ოჯახის წევრები არიან ჩემი და...

ქვემო საბუნებისმეტყველების კინოფორუმი

თველომ, რა ტანვარჯიშები? - ოჯახში კიდევ გვახარებდა მსახიობი? - ჩემი ოჯახის წევრები არიან ჩემი და...

ტალებში ვითარებოდა. სამწუხაროდ, დღეს ანალგაზრდა მსახიობები ფართო მასშტაბით მუშაობას ვერ ახერხებენ.

თეატრის კახი კიდევ სჭირდება, გაგვხაროს ახალი სახეებით. არავითარ შემთხვევაში არ დავლივს არაფერს!

ცნობილმა რეჟისორმა ოთარ იოსელიანმა „გიორგობისთვე“ 1966 წელს გადაიღო. ანალგაზრდა, ბატონისანი მედვენის როლზე 19 წლის რამაზ გიორგობისანი მიიწვია...

დამდგამელი რეჟისორი: ოთარ იოსელიანი; სცენარი: აპირა ჭიჭინაძე; ოპერატორი: აბესალომ მაისურაძე; მხატვარი: დიმიტრი ერისთავი...

ნუნუა ბიორგობისანი, რამაზ გიორგობისანის მეუღლე

იმ დროს, როდესაც რამაზი ამ ფილმში გადაიღეს, ჩვენ ჯერ კიდევ არ ვიცნობდით ერთმანეთს. როგორც ვიცი, ბატონი ოთარ იოსელიანი...

„გიორგობისთვე“ მთელი სახელია პრემია ეტილი საზრუნავი

დაიცვალა. ხომ გახსოვთ ის დრო, ის სასიხარულო პერიოდი. ყველაფერი გულთან ახლოს მიჰქონდა, ნერვიულობდა, განიცდიდა...

ამირან ზინინამ, სცენარის ავტორი: - „გიორგობისთვე“ ჩემი საღიბლომონო ნამუშევარია...

როდესაც „ვისფერი მთები“ ვუყურებ, მეონია, რომ „გიორგობისთვის“ გაგრძელება, იმდენად ჰგავს ეს გმირები თვისებებით ერთმანეთს...

ბატონი რამაზი კარგად ერკვეოდა ღვინობის?

თავიდან ვერ ერკვეოდა. თუმცა, ამ გადაღების დროს ქარხანაში ხამდებოდა კარგად გაერკვია ღვინის ტექნოლოგიაში...

კარგად ვიცი, რა ღვინობაა „გიორგობისთვე“

და ლალი დავითილიძე მსახიობების ასპირანტი. ძირითადად, ვეხები თქვენთვის, რომლის როლის შექმნაშიც მსახიობები...

ეს სცენარი, „გიორგობისთვე“ ყოველთვის სწორად მითითებულია. როგორც საუკეთესო უცხოურ ფილმში...

დამოკიდებულებას მოაქვს.

გადაღების ესწრაფვით? - ჩემი პირველი სცენარის მიხედვით ფილმის გადაღების პროცესი, რა თქმა უნდა...

პირობები, კითხვები პირობები

ეჭმა, - მამრათეს მამაკაცი ეჭმა, - ცუდი დღეა ვარ, არ ვიცი რა წყალობა ჩავარდნი...

მამ-შვილი კედელზე კიდებენ თაროს. მამს ლურსმანი უჭირავს. შვილი გამბაქსებს ჩაქუჩს და მთელი ძალით ჩასვსებს მამს თითებში...

ღვრივი, ცველა მუხუხუხი ძალიან დაბნეული ხარი. - ბიჭი, დღესწი ვეფერე სადარბაზოში ცხოვრობს.

ჭიჭიკა მძაკის ურკავს: - მამა, გადასარევი პურ-მარილი მაქვს სახლში, ქალები წამოიყვანე. შეგლეგ მთელი მძაკის ურკავს...

ღვრივი მოხუცთა თავშესაფრიდან იყენენ მოხუცები. - ეუბნება ქმარი ცოლს. - მომიკვდეს თავი, არაფერი გაატანე?

ეჭმა, მე და ჩემი ცოლი ნერვიულნი ვართ, დღე ისე არ ვგავ, რომ არ ვინახუბოთ. რას მირჩევთ? - ის მოჭარბებული ენერგიის ბრალია. ვინც, ვინც, ვინც დღე ათი კოლომეტრი გაიაროთ, მერწყუნეთ, ცველავერი კარგად იქნება.

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ღვრივი მთელი სტუმრად, მგრამ სახლში არაფერ დანხდა. გურულმა დაუტოვა წერილი: ვიყავი... არ იყავი... სა იყავი!

ცველაზე გრძელი ეს აქტი ბერძენებს, არგენტინელებს და სალვადორელებს. ხოლო ესპანელებს, მარტინელებს, ბოსნიელებს და არაბების გავრცელებული სპორტების მატარებლებს ეს საერთოდ არ გააჩნიათ.

კოკი შანილი ამბობდა: „20 წლამდე თქვენ გაქეთ სახე, რომელიც თქვენ მოგვითაძრებთ; 30 წლის შემდეგ - რომელიც თქვენ თითონ შექმნით“.

ბოლივიის დედაქალაქი ლა-პასის ბიუჯეტში არ არის გათვალისწინებული ერთი მნიშვნელოვანი სამსახურის შენახვის ხარჯები.

ცოტა ხნის წინ ერთ ახალგაზრდულ ფურნალში გამოქვეყნდა სტატია სახელწოდებით „წინააღმდეგობა“.

პაკეტილი სლენგის ლექსიონის თანახმად, ის გამოიხატავს ვინმე სკოტ ფლემინგს, რომელსაც პირველად გამოიყენეს ის 1980 წელს ერთ-ერთი განცხადების კლექტორულად დაფაზე.

1956 წლის სიკვანთის ატლასში შეტანილი გეოგრაფიული ობიექტების დიდი ნაწილი ატარებს სხვადასხვა გამოჩენილი პიროვნების სახელებს.

მუხუხუხი დღეს, რომ ამ ორი პიროვნების მიერ დარსებული კომპანია ემსახურება დღემდე 60 მილიონ კლიენტს.

ლონდონის სტრუქტურით, ცველაზე სასიამოვნო კომპლემენტი თავის ცხოვრებაში მას ერთი გოგონასთან, რომელიც შეეყვანა მას ველიოსიპედით, და შემდგომარად მოუხდა ბიდილი: „უკაცრავად, მე...“ დასრული გოგონას სიტყვები.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

ერთხელ ცნობილი ამერიკელი კომიკოსის მუღღემ იმ დროს შეუსწორო განსჯილმა, როდესაც იგი ვიღაც გოგონას კონცერტს, კომიკოსი არ დაინდა და მუღღემ ბრალდებულზე ჩვეულ სტილში მოახდინა რეაქცია.

მედიის სივრცე

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

საინფორმაციო-კომუნიკაციო ტექნოლოგიები

პირველი გამარჯვებულის პრიზი მაღაზიისაგან: Discount Plus store 2910 Brighton 8th street Neptune ave-ის კუთხეში

- „ჭირიშე თქვენი“-ო, ამას ჩვენს სტუმარზე ლამაზად, ომანი-ანად და ვაჟკაცურად არც არავინ ამბობს. სიყვარულიც რომ გემორჩეული, რაინდული ჰქონია ამ მაღლიანს?!

ქართველებს უამრავი ლეგენდად ქცეული ისტორია გვაქვს: გალაკტიონი და ემიგრაციას გადახვეწილი ქართველი ქალის სატება მერი, ტიცინი და ფეხმოტეხილი ღრუბელი თამუნა წერეთელი, ფიროსმანი და მილიონგარდმობილი აკტრისა მარგარიტა, რეზო და გემანზე, თბათის მზეზე შეყვარებული მელა... და უკვე კახი და 28 წლის კაფანდარა, უსათნოესი ბელა...

დაიხ, ქართველები ცაში მოქირალი ხალხი ვართ... ვარსკვლავთმჭვრეტელნიც... და რა გასაკვირია, ვარსკვლავებში ბელაც ამოვიცნოთ და კახიც...

- (დიდი პაუზა) ...მე ვიფიქრე... რაღაც პიკზე, რაღაც სიმძლვეზე, აი, ვერესტის იქით კიდე მალდა, მთებში, მიღვდ ზემოთ... აუ, სად აველი-მეთქი, ეს რა არის-თქო, კაცო, ძალიან ამაღლელებელი იყო... სულ ვამაყობდი, რომ ვეფთო კარგი ცოლი მყავდა, სულ ვამაყობდი, ვერასდროს ვერ გავიხეხი ამ სიამაყის გრძნობით.

- **ქალბატონი ბელა როგორ ხედავდა? თქვენ როგორ დაინახეთ თქვენი სიყვარული, ან მან როგორ დაინახა?**

- რა ვიცი, მე მიყვარდა და...

- თქვენსკენ რომ აპირებდა ნავის მოცურებას, ამას მაინც როგორ მიხვდით?

- რა ვიცი, მე მიყვარდა და... (გაიღიმა), მე ბულდოზურივით მივაწეე მერე და... უკან რომ ვერ დაიხია, ალბათ მაშინ მიხვდით... ალბათ...

- რომელ ვეაილს შეადარებდით?

- ... რომელიც ჩქარა ჭკნება, ალბათ... დიდხანს რომ დგას, ლამაზია... შემომსჭნა ხელში და... მან მაგარი ვილაც იყო... მაგარი გოგო იყო... სულ აღფრთოვანებაში მოვდიოდი. ვერაფრით ვეცი ისეთი პატივი, როგორსაც იმსახურებდა სამწესწაროდ... სულ მუშაობაში ვიყავი, სულ თვატრი, სულ კინო, სულ რაღაცა... ჩემი ოცნება იყო, როგორმე ერთად, მთელი ოჯახი ბავშვებთან ერთად წავსულიყავით სადმე, ისე რომ არსად მჩქარებოდეს. ვერაფრით მოვახერხე არადა, ისიც ბედნიერებაა, თვტრშიც ვიყავი, კინოშიც ვიყავი, დაკავებული ვიყავი ყოველთვის და... ყოველთვის მოძრაობაში ვიყავი, და ის დრო მივუძღვენი ოჯახს, როგორსაც იმსახურებდა ჩემგან.

- რომანტიკოსი იყავით?

- რა ვიცი, რა არის რომანტიკა? მე სულ ბედნიერი ვიყავი! და სხვათაშორის, ერთი სიმღერა რომაა: „ომში წასვლა მას უხარის, ვისაც კარგი ცხენი ჰყავსო, სახლში მისვლა-დაბრუნება, ვისაც კარგი ცოლი ჰყავსო“, რა სიმღერა ესაა-მეთქი, ვფიქრობდი... კარგი ცხენით ომში მიდის, კარგი ცოლი სახლში ხვდება... მართლაც! ყოველთვის მიხაროდა სახლში მოსვლა, რომ კარგი ცოლი მელოდებოდა. ასეა რა! არაფერი შემთხვევით არ ხდება არც სიმღერაში, არც ლიტერატურაში, არც მოქმედებაში, არც საქციელში... ეჰჰ, როგორც სერვანტესის გმირი ღონ კობიტი ეუბნება სანჩოს: ეჰ, ჩემო სანჩო, ამ ქვეყანაზე შემთხვევით არაფერი არ ხდება!

- რომასაც ეკვიდობდით?

- სხვათაშორის, მუსიკა დამიწერია, ნოველა დამიწერია, სცენარი დამიწერია, ცოტა დამიხატა კიდევ, მაგრამ დღესი არასოდეს დამიწერია. ყოველთვის მიკვირდა, როგორ წერდნენ პოეტები ასეთ ლექსებს: „და ცით დამამშვენა დიდი ნიკორწმიდა“... მოფიქრება არ უნდა კაცო?! რანაირად მოიფიქრა, ნიკორწმიდა იმდენად დიდია, რომ ცით დამამშვენაო, კაცოლო, რანაირად შეიძლება ამის მოფიქრება?! ლექსის დაწერა აქამდე ვერ გავბედე, როგორც ვერ ვებდავდი მასთან მისვლას, ასე ლექსის წერაც ვერ გავბედე მე!

- არ მჯერა, რომ ხშირად არ უტყვებდით ერთმანეთს სიყვარულით...

- არავითარ შემთხვევაში! ამაზე ლაპარაკი როგორ შეიძლება? არა კაცო! სიყვარული არსებობს! ჩვენც ემოქმედებდით, ჩვენ მივდიოდით, მოვდიოდით, ბავშვებს ვეფერებოდით, ერთმანეთს პატივისცემით ვეკრებოდით, ხანდახან იყო ხოლმე, შეცდომას დავუშვებდი, ქვიშაში, შეიძლება ვერ მოვიქცეოდი ისე, როგორც საჭიროა, სულ ვწვრივობდი, აუ, როგორ შემეშალა, როგორ და რას მეტყვის ახლა, არ მითხრას, რომ ცუდად მოვიქცეო. და როცა ძალიან კარგ ხასიათზე ვიყავი, ერთი 10-20 დღის შემდეგ, მეტყვოდა, არ გრცხვინა კაცო!?

- ახსენიაც არ ავიხსენიათ სიყვარული?

- არაფერი მითქვამს... მივდიოდი, მოვდიოდი, ვიდექი, ხვდებოდა, რომ რაღაც სულელებით ვიქცეოდი... მერე ერთ მშვენიერ დღეს, მოკვიდე ხელი და ჩემს მძაკაცებს განვუცხადე: ეს ქალი არის ჩემი ცოლი-მეთქი... გაჩუმდა, ხმა არ ამოიღო... სახლში მივედი, დღეაფეთი უფხარი, ეს არის ჩემი ცოლი-თქო... შევიკრიბეთ, მისი დედა იყო, დედა იყო, მისი და იყო, დღეაფეთი იყო, ჩემი დედა, მე ვიყავი, ბელა იყო, დავვეკეთ და ვისაძლეო, სადღეგრძელოები ვთქვით, და ეს იყო ჩემი ქორწილი. ასე გახდა ჩემი ცოლი...

- ყველაზე დიდი საჩუქარი?

- ქალიშვილი მომიყვანა, ვაჟიშვილი მამუქა... და თავისი თავი მომიცა! აი, ეს იყო ყველაზე დიდი საჩუქარი.

- დღეს რა გზნობა გუფრებოდათ, ახლა, ამ წუთას, ამ თუბზე საუბრისას?

- იცი რა?! როდესაც ამ ქვეყნიდან

წავიდა, დავდიოდი თურმე სახლში და ვიძახოდი: „რა ვქნა, ეხლა რა ვქნა“-მეთქი. თურმე სულ ამ სიტყვას ვიძახოდი. მერაბ კოკონაშვილი მოვიდა ჩემთან და შემიკითხა, „კახო, რამდენი წელიწადი იცხოვრეთ ერთად“. მე უფხარი, 26 წელიწადი-თქო. „ბედნიერი იყავით“, ვიყავი-მეთქი, ეს 26 წელიწადი ვიყავი ძალიან ბედნიერი-მეთქი. კახო, ადამიანები არიან ამ ქვეყანაზე, რომლებიც 26 დღეს არ ყოფილან ბედნიერები, და 26 წელიწადი, მეთხედი საუკუნე იყავი ბედნიერი, სულ ხომ არ შეიძლება ბედნიერი იყოს ადამიანი, და ძალიან ფილოსოფიური სიტყვები მითხრა.

მართლაც, ხომ არ შეიძლება სულ ბედნიერი იყო, ხომ არ შეიძლება სიცოცხლე გაგრძელდეს სულ! არა? ძალიან კარგი იქნებოდა, რომ ვყოფილიყავით უფრო მეტად ერთად და... უფრო მეტი ხანი ვყოფილიყავი ბედნიერი... თურმე ბედნიერება მარადიული არ არის და... მეც ასე ვფიქრობ, ალბათ, როგორც ცხოვრება არ არის მარადიული, ისე ბედნიერებაც არ არის მარადიული და ასეთი ვაგებთ ვეკიდები... შეიძლება არიან შერთან, მერე იზრდებიან და მიდიან, მერე უნდა გამოვეყონ და ძალიან მძიმე მომენტია. ქალიშვილი გაიხივდა, ვაჟიშვილი ცოლი შეირთო... ისინი უფრო ახლობლები გახდნენ ერთმანეთისთვის და... ახლა შეიღიმილები უფრო მეტი არიან. რაღაც ხდება... მიდიან, მიდიან... თურმე ბედნიერებაც ერთ ეტაპზე უნდა დამთავრდეს, თურმე! რომ მერე მორე ბედნიერება დაიწყო, მორე სიცოცხლე დაიწყო, მორე ადამიანებმა იბედნიერონ და ასე შემდეგ. მე მაღლობელი ვარ ღმერთის, რომ ამხელა, ეს 26 წლიანი ბედნიერება მამუქა.

- ბედნიერება განუკით, ესე იგი ბედნიერი იყავით?

- ერთი კაცი დამისხვევ, დაწვევული დიდი გენიოსებიდან, რომლებმაც მსოფლიო დაიპყრეს, რაც უნდოდათ გააკეთეს, რომ ეთქვათ, ბედნიერები ვართო... დამისხველეთ რა?! ვერ იტყვით ასეთ კაცზე! შეიძლება პირიქით, რომ გვერთა ჩვენ ბედნიერები, სულაც არ იყვნენ! მე ვივლი, რომ ბედნიერი ვიყავი, შეიძლება მყავს, შეიძლება მყავს, ბედნიერი ვარ! მაღლობელი ვარ ღმერთის, რომ დღესაც ვმუშაობ, დავარდნილი არა ვარ, მიხდა, ზეზევლად რომ ხები კვდებიან, ისე მოკვდა სცენაზე. ჯერ-ჯერობით ასე მიდის და თუ ასე დამთავრდება ჩემი ცხოვრება, ესეც მე დის საჩუქარი იქნება ჩემთვის.

- ბელასთან შეხვედრა როგორ წარმოგიდგენიათ?

- ალბათ ჩვეულებრივად, თითქოს ის გუშინ წავიდა, მე დღეს მივედი... ასე შევხვდებით ალბათ ერთმანეთს... მომჩვენებ... ბოლო სიტყვები ბელამ ეს მითხრა, რაღაცას ველაპარაკებოდი, მინდოდა გამომეყვანა მდგომარეობიდან, რაღაც მძიმედ იყო და... ბოლო სიტყვები იყო: „Оставь меня в покое, не мешай в блаженстве“, დამანებე თავიო, შევემი და ესე ძილში 28 აგვისტოს, მარიაშობას დაიძინა და წავიდა...

დღეაფეთი ჩემს ხელში დალია სული და მისი ბოლო სიტყვები?! სულ რაღაც ტკიოდა, თვალებში დაკარგა ფოკუსი (დღეაფეთს ქმარი დაეღუპა, 27 წლის დარჩა ორი შვილით) და ძალიან ფხიზლად, ძალიან ფხიზლად, - „დაიაშკაა“, - დაუძახა და დამთავრა სიცოცხლე.

- შეხვდნენ!

- შეხვდნენ! რა ვიცი, შეიძლება მეც დავიძახო, ან იმან დამიძახოს: კახოლო...

- ბატონო კახი, ემაგ დაძახებამდე ერთი საუკუნე კიდევ მინდა გავიდეს... ხანგრძლივ სიცოცხლეს ვისურვებთ, ელიზოც გვვირდება და ღონ კიხობიც...

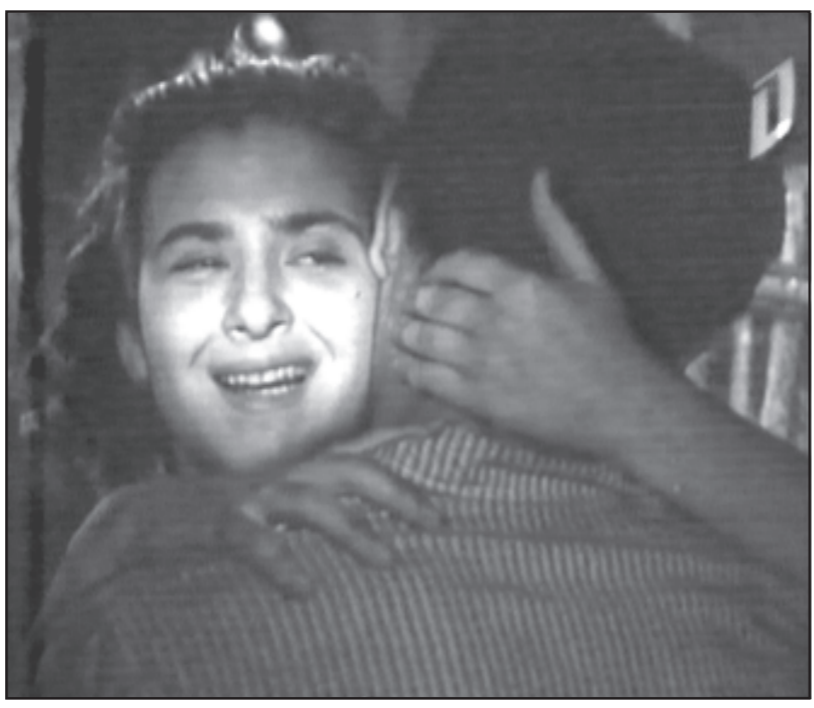
ეს საუბარი ცივი თებერვლის ცივ დარბაზში შედგა... ცივი-მეთქი, ვაშობ, მაგრამ როცა ჩემი საუბარი დასასრულს მოუახლოვდა, ვიგრძენი რომ ეს სიცოცხლე სადაც გამქრალიყო და იქაურობა სიყვარულის სითბოთი გამობარბო.

თბილი ოთახიდან გარეთ გასვლა კი ძნელია, პოდა მეც ძალიან გამიჭირდა ამ სითბოს, ამ სიყვარულის იქ დატოვება.

მ. პაჭავანიძე

სიყვარულზე ვისაუბროთ-მეთქი, უფხარი და ბელა მოვივინე, მინდოდა საღერდელი აშლოდა. თვატრზე და კინოზე სასაუბროდ მზადყოფნის უცბად ბელაზე, მხოლოდ ბელაზე საუბარი ვიხივე. დიდხანს სიჩქე ჩამოწვა, შემდეგ თავი მაღლა ასწია და დაიწყო...

იმდენად კახისეულად, იმდენად კავსადისეულად საუბრობდა, რომ ვადაწვევტიე მისი საუბრის სტილი უცვლელად გადმომეტანა ფურცელზე, ალბათ იმიტომ, რომ დარწმუნებული ვარ, როცა კი კითხულობ ამ საუბარს ვახეთში დაბეჭდილს, იქვე კახის ხმა ამოიკვეთება უტყვი ფურცლებიდან თუ სასტამბო საღებავებიდან და უშუალოდ ამ საუბრის მონაწილე ხდები... აბა დაუკვირდით!

- სიყვარულზე... ვისაუბროთ ბატონო... სიყვარული ეს ისეთი თემაა, რომ ამოუწურავია. ამ თემას თავიანთი შემოქმედება შესწირეს თუ ვინმე გენიოსი იყო დედამისის ზურგზე, და მაინც ვერ ამოწურეს. ამოუწურავი იქნება ყოველთვის და ღმერთმა ნუ ქნას, რომ ეს საკითხი საბოლოოდ გადაწყდეს. ლეგენდად ამბობენ? მე ეს ყოველთვის მიკვირდა... იმიტომ, რომ საღერდლო არაფერი ყოფილა! მე ვარ ისეთი პროფესიის კაცი, რომ ჩემი ყველა მოქმედება ჩანს. ვაი, ჩემს თავს და ვაი ჩემი პროფესიის კაცს რაიმე თუ ჩეიძინა. იმწუთასვე დრომად აფრიალებენ. მიკვირს მეთქი, წელან ვითხარ... კი არ მიკვირს, სასიამოვნოა...

თუ საქართველო დღევანდელ დღემდე მოვიდა, კიდევ რაღაც არსებობდა და სუნთქავს, სიყვარულმა მოიტანა, მეტმა არაფერმა... ისეთი სიყვარულე ბიცაა, რომლებიც არ ჩანს და არ უკავიათ დრომასათვის... ჩვენ უბრალოდ ერთმანეთს პატივს ვცემდით. უფრო მეტის დარსი იყო და კიდევ ვერ მივუძღვენი, ის სიყვარული ვერ მივეცი ჩემს ცოლს, რაც ეკუთვნოდა. მე ასე ვფიქრობ... რა ვიცი, მუხბნიან ხოლმე, შჩაო, ცოლს უყვარდი, არადა, მე მიყვარდა, თუ უყვარდი, ძალიან კარგი, თორე მე მიყვარდა და...

როგორ აღმოაჩინეთ ამურის ისრით რომ მოიწამლეოთ-მეთქი, ან პირველ პაემანზე მიამბეთ რამე-მეთქი, ისე შევეკითხე, როგორც ბუნის წინ, ბაბუას კალთაში მოკალათებული შვილიშვილი ჩაეხიებოდა ტპილ პაპას...

- პირველად ინსტიტუტში რომ მოვიდა, დავინახე და თავბრუ დამხვავა. აბა კაცო! (შეცდომით არ გგონიოთ, დახაც, კაცო, რედ) ვერ ვებუდავდი ვერაფერს, იმდენად შორს იყო, რაფერ გავუბედავდი რამეს თქმას... და ასე ვატარებდი, ბოლოს ნამეტნავად რომ გადავვარდი, საოცარი რამ მოხდა... ყვავილებს დავუწვევ ვურება. ყვავილებს ვუფერებდი ძალიან, განსაკუთრებით ბოლო ხანებში, და როდესაც ძალიან გადავვარდი...

- უკან გამოსასვლელიც რომ არ დაიტოვეთ?!...

- ხო... აღარაფერია დარჩენილი და... „რა ლამაზი ყვავილია?!“, ვიძახდი თურმე. ჩემმა მეგობარმა მითხრა, კაცო, რა იყო, რა ყვავილების ძახილი ავიტყვადო. თურმე კაცი, როცა ნამეტნავად შეყვარებულია, ყვავილებს ამჩნევს და ყვავილებს უკვირდება... ყვავილებს დავუწვევ ვურება, კაცო! და... რა ლამაზი ფერია, რა კარგი სუნი აქვს, ვიძახდი, თურმე... მერე მეც გამახსენდა, ასე გაბრუებული რომ დავიარებოდი. სასიამოვნო გრძობაა ძალიან... შეყვარებულებმა სულ უნდა ეცადონ, რომ ერთმანეთი არ დაინახონ. უნდა იგრძნონ! სულ ბოლომდე გრძობაში უნდა იყვნენ, თუ დაინახეს ერთმანეთი, ალბათ გაფუჭდება საქმე. დედა, ბიჭო, ეს მიყვარდა?! უიშე, ეს მიყვარდა კაცო, მეო. ან ამას იტყვიან: უიშე, ეს ამხელა აყლაყულა კაცი რანაირად, კაცო?! სულ ვცდილობდი, რომ არ დავენახე, სულ გრძობებში ვყოფილი... მისი დანახვა ჩემთვის ყოველთვის პაემანი იყო. როდის მოხდა „პაემანი“, პირველი შეხვედრა, მართალი ვიფხარა, არც მახსოვს. სულ ყოველთვის, მასთან შეხვედრა იყო ჩემთვის პაემანი, თვატრში რომ შევხვდებოდი, აი, ენა წელნელა ჩამივარდებოდა პირში.

- **დანახვაზე თუ ენა ვივარდებოდათ, მაშინ წარმომიდგენია, კონცის შემდეგ რა დაგემართებოდათ...**

DISCOUNT STORE PLUS

2910 Brighton 8th street
Corner of Neptune ave
in Brooklyn

**საბელაფონო
პარატივი
ფასდაკლებით**

T-Mobile x cingular WESTERN UNION CIROSOL

გამზადდებ ინტელისუატი ნაბის-
მივირ ასაკისა და დონის მსურვე-
ლებს. სურვილის მიხედვით პრაპ-
ტივის გაკვეთილები ჩატარდება
ტელეფონის საშუალებით.

718-784-1337
ლელა

განაწილებილი საბაზისი

Georgia-USA Travel

**აივანთაიუნი
საქარაუღადა და
საქარაუღადა და
საქარაუღადა და**

დღისით: 917-974-7166 1950 86th street, 2FL
სალამოს: 718-621-6846 Brooklyn, NY 11214
ფაქსი: 718-621-6846
ელ.ფოსტა: mnc7@earthlink.net

**კიდევ ერთი
ლამაზი სალამო,
კიდევ ერთხელ
მზიარულება და
თავდავიწყება!!!**

საპროდუქტო ცენტრი Gelany USA წარმოადგენს შოუ-სალამოს „გაზაფხულის სიყვარული“ (Spring Love Party) საპროდუქტო ცენტრი Gelany USA 1 წლის ხდება.

არ გამოტოვო! თქვენ გელოდებათ განახლებული და განსხვავებული, თავბრუდამხვევი შოუ-სალამო. გელოდებათ ბევრი ცეკვა, გართობა, დასვენება, ბევრი საჩუქარი და ბევრი სიურპრიზი. იყავით ჩვენთან და გაატარეთ ლამაზად დრო. ჩვენთან ერთად იქნებიან: ქართველი და ამერიკელი მუსიკოსები, მომღერლები, მოცეკვავეები...

სპეციალურად თქვენთვის, ამერიკის პოპულარული მუსიკოსი, ქართველი ელექტრონული მუსიკის სამყაროს პროფესიონალი DJ TENGO.
House, Tribal, Electro House, Hip-Hop & More...

მოდით და იხილით ჩვენთან ერთად... 15 მარტს, შაბათს, 8 საათზე, ბრუკლინი ლამის კლუბი PISQUARE მისამართი: 1201 Surf Avenue Brooklyn, NY 11224 (Corner of W12th St.)

კლუბში დაიშვებიან გოგონები 18 წლის + და ბიჭები 21 + (თან იქონიეთ ID ან პასპორტი) ბილეთის ფასი: \$25 + საჩუქარი უფასო CD (კომპაქტ-დისკი) შოუზე მონაწილეების სიმღერები და „მიქსები“ + კიდევ ერთი საჩუქარი: 10% ფასდაკლების ბარათი Gelany USA-ის შემდეგ შოუზე.

ბილეთის შეძენა შეგიძლიათ შემდეგ მისამართებზე:
Caucasus Express
511 Brighton Beach Avenue
Tel: 201-333-5555; 718-934-1700
Gelany USA
116-20 Queens Blvd,
Forest Hills, NY 11375
Tel: 718-263-9030; 917-604-5541
VIP და რეგულარული მაგიდების შესაკვეთად დაგვირეკეთ 718-263-9030

**ნაწა
ნაწაუიკუს**

დაბადების დღეს ვულოცავთ ჩვენს მარად ახალგაზრდასა და მშვენიერ დედოფალს, სამეგობროში განთქმულ ცეკვა „სიმდის“ შესანიშნავ დიდოსტატს. ვუსურვებთ სიხარულოს, ბედნიერებას, და სამშობლოში მალე დაბრუნებას.

მამოზრავი

სსოზნა გულისა

თამაზ მამაზარის სსოზნა

მოულოდნელი იყო თამაზ მაქაცა-რიას გარდაცვალება. მოულოდნელი და თავზარდამცემი... წლებს არ მოითვლიდა ჩვენი ნაცნობობა, მაგრამ თურმე სხვა საზომები ჰქონდა ადამიანურ ურთიერთობებს, როცა ცხრა მთასა და ცხრა ზღვას იქით გადაკარგული შენი ჯიშისა და მოდემის სხელები ვინმეს.

ამ საზომებით თამაზი ყველა იმ ადამიანს მოუკვდა, ვინც მას იცნობდა. უცნაურად სინდის-ნამუსიანი, უცნაურად ალალი და სუფთა იყო დარწმუნოვანი ამ ჭრელი ცხოვრების ორომტრიალში. ვიცოდით, თუ დასახმარებლად ვუხმობდით, მძსავით, შეილივით მიიტანდა გულთან შენს გასაჭირს, შეუძლებელს შესძლება და ბოლომდე დაუზოგავად ვიპატრონებდა.

თურმე თავად ყოფილა საპატრონო... გულმა უღალატა!

იმ გულმა, რომელშიც ყველას სამყოფი სითბო და სიკეთე ჰქონდა დაგროვილი... და ჩვენ კი... ვერც კი მოვუწვართ ცოცხალს.

ისღა დაგვრჩენია ალალი და-მშერი ცრემლით ცოცხალი დაგვადგენოთ მარადიულში გადასულს, ფეხის დადგმა რომ ენატრებოდა ქართულ მიწაზე.

ნატვრა აუსრულდა! ქართული მიწა მიიღებს მის ძელებს და კიდევ ახალი ძალით გააპოხიერებს მის მადლიანობას.

მსუბუქი იყოს შენს გულზე დაყრილი ქართული მიწა. შენი ნაკეცი მადლის შუქმა გაგინათოს მარადიული სასუფეველი და დაგასახლოს იქ, სადაცა მართლნი განსვენებენ.

მუდამ გვემსახურები და ვილოცებთ შენი ლამაზი სულისათვის.

106 მითმითმითმ ბრავიტო60

ლაპარას (ბლარას) სსოზნა

თებერვალი... თითქოს აღარ ცეკვა, მაგრამ წელგატეხილი ზამთარი ჰირვეული ბებრევიტ ცდილობს დროადრო თავი შეგვასწენოს. სასოწარკვეთილი და დაუძლურებელი მისისხანე თვალებით გასცქერის მდამოს. იქ, შორს, პორიზონტზე მზე აბოლს, კამკაშა, თვალისმოჭრული სხივებით გაბრწყინებული და ყველაფერი ირგვლივ დღეს უფრო ლამაზად გეჩვენება, ვიდრე გუშინ.

გუშინ ერთი, საოცრად თბილი, ყველასაგან განსხვავებული და ამავე დროს საყვარელი ადამიანის დაბადების დღე იყო, - ლამარას დაბადების დღე.

თუმცა აქ, ამერიკაში მას კლარას ეძახდნენ... ერთხელ გულდაწყვეტილს წამოსცდენია: აქ ჩამოსვლით ყველაფერი დავკარგე, მეგობრები, სამშობლო და საკუთარი სახელიც კი.

ერთადერთი, რაც არ დაუკარგავს, საქართველოში დაბრუნების იმედი იყო, იმედი და რწმენა იმისა, რომ როდესმე მინც აიღებდა ბილეთს, დაჯდებოდა თვითმფრინავში, გადაიფრინდა ოკეანეს და სულ რამოდენიმე საათში დაბრუნებდა სამშობლოს, მეგობრებს, საკუთარ სახელს...

„ნეტარ არიან მორწმუნენი“... **ლ. შ., 106 მითმითმითმ ბრავიტო60**

მამული

**გადანარჩენა
მამული
გაზეთი!**

მამული

MAMULI
P.O. Box 13121,
Jersey City, NJ 07303

**შეგონიეროდა
მამული
ანსაზოგისთვის**

სურვილი მაქვს გაზეთ „მამულის“ არსებობისათვის გავიღო _____ დოლარი.

_____ (თქვენი სახელი და გვარი)

_____ (სახლის ნომერი და ქუჩა, Apt N)

_____ (ქალაქი, შტატი, Zip-კოდი)

დაბადების დღეს ვულოცავთ **ნანა ანთი-ძმის**, სიხარულს, ბედნიერებას, უღვე სიხარულსა და მეგობრობის მოგებას ვუსურვებთ.

მამოზრავი 6060-ჰმმმმმმმ

ჩვენს ძვირფასს **6060 გურდულს**, ვულოცავთ დაბადების დღეს, განმრთობას, ბედნიერებას და უღვე სიხარულს ვუსურვებთ.

მამოზრავის სახელით:
ნათლული მამა მამისურამი

მშვენიერ **ნათო გომდამიგომი** ვულოცავთ დაბადების დღეს, განმრთობას, მშვენიერებას, ქალურ ბედნიერებასა და დასახული მზნების განხორციელებას ვუსურვებთ.

მამოზრავი

მამოზრავი 6060-ჰმმმმმმმ
დაბადების დღეს ვულოცავთ **6060 ხა-ბელაგომი**, ჩვენი პარტიზონის, გრამინამი გამომავალი ჟურნალ „ქართლოს“ რედაქტორ-გამომცემელს, ვუსურვებთ ბედნიერებას, სიხარულს, წარმატებებსა და წინსვლას ცხოვრებასა და შუბოქმედებაში.

„მამულის“ რედაქტორი

გაზეთ „მამული“ რედაქტორი ღრმა მწიგნობრობის **ზაზა რამა-ზიგომი** დის გარდაცვალების გამო

საქართველოში ბაზარში

მამული

ხილი საქართველოსთვის

5 საათი თბილისში 4.5 ლარიდან

აირჩიეთ ყველა იხილს
ჩემი დაჩვენს
საქართველოში

მხოლოდ ამ მისამართზე:
Discount Plus store
2910 Brighton 8th street
Neptune ave-ის კუთხეში

საქართველოში
დასავალი

მამული

EDITOR & PUBLISHER
MANUCHAR KATCHAKHIDZE

MAMULI
P.O. Box 13121,
Jersey City, NJ 07303

www.mamuli.com
editor@mamuli.com
Tell: 347-724-0770

საქართველოში „მამული“ წარმოადგენს
საბავშვო სახლი „საქართველო“
ლავა ნაღარაიშვილის კატრინა

ჩვენი ბავშვის შემდეგი
ნომერი გამოვა 25 მარტს

რედაქტორ-გამომცემელი
მანუჩარ კატახიძე